Bludičky.

Povídka od Jozy Kleinudy.

"Němci Můj milý vlastenče," zvykládal právě jeden z mnohých chodců, zůstávaje na každém kroku státi. "To hodota vzepnutá na cizím těle, z cizí kultury vyrostla a teď se napravuje. My co máme, ze sebe máme. Třeba toho málo, protože nám nakradli, ale oni, řekněte mi, co mi? Nejstatečnější jejich kmeny jsou z naší slovanské krve — ahá! A jejich dřívější vzdělanost? Je římská, pokud co od Slovanů se nenaučili! A jejich dnešní moudrost? Co mají, z Francouzů a Angličanů mají a ti zas to od Latiníků nabrali!"

Bylo slyšeti, že druhý muž odporuje, ale poněvadž mluvil zticha, nebylo mu dosud rozuměti. Zatím první, přicházeje do ohně, tím hlasitěji vyprávěl.

"Chcete příklady? Příklady chcete? Na koše a na pytle vám jich nanosím! Celá jejich literatura, kterou se před námi tak honosí, celá jejich řeč! — Cože?" odpovídal znovu na jakousi námitku. "Dle řeči toho nevzdělaného, pokaženého městského lidu neposuzujte. Ale vezměte čistou naši řeč, prostou kazimluvů, tak jak nám ji vlastenci vytříbili a vyčistili. A to je všecko naše! Příklad že chcete? Podívejte: leden, únor, březen, duben — vidíte, to je všecko naše, slovanské. A Němci mají: Januar, Feber, Marz, April — Co tu je německého? Z Latiníků to mají, ale my ze sebe! A takových příkladů na koše bych vám namlel. Ani náboženství by neměli, kdyby jim Latinici byli nedali Religion. A od nás Slovanů také víc než knedlíky a koláče pobrali!"

Brozanský se zasmál. "Kdybych ho byl dříve nepoznal," "podle těch knedlíků a koláčů poznávám našeho mlynáře. To je jeho nejsilnější argument. Kus pravdy však v tom vězí! Naše řeč je čistší a i v bohatství se německé vyrovná. — Ale pojďme — hej, vlastenci, počkejte, ať se též něco dozvíme," vzkřikl za oběma chodci, kteří byli již jen několik kroků před nimi.

"I totě jsou přátelé!" zvolal mlynář Křížek srdečně, podávaje ruku Brozanskému. "A toť ten pán, který tuhle byl mezi námi, ale už k nám nepřišel!"

"Přijde, nebojte se. Byli jsme dnes na Hradčanech podívat se na matičku Prahu stověžatou!" vysvětloval Brozanský.

"A my v Vysokém domě na pivě!"

"Také se tam našinci scházejí?" ptal se Brozanský.

"I kde pak tam!" zasmál se Křížek. "Tam je to samý pán: Pan lokaj, pan komorník, pan táfldekr neb piksnšpour! To jen já tak někdy, abych si krev zbystřil, chodím se mezi ně hádat! Tuhle kmotříček, aueršperský pan rentmistr, časem, když přijde do Prahy, mne tam zavede!"

Pan rentmistr zdvořile smekal kastor. "Prosím, prosím, velká čest pro mne, pánové! Já také pán!" řekl Křížka za jeho dřívější vtip, "že mám trochu míň než lokaj nebo piksnšpour," —

"No, no, jen se nehněvejte! — Nechtěl jsem vás urazit," dobráčky domlouval mlynář, směje se na plné kolo.

"I vždyť já jen tak! Vždyť se známe, pane kmotře. Ale já, pánové, také vlastenec, také Čech, třeba že trochu jiný, než tenhle hurdiburda!"

"Nu, všecka čest, všecka čest," ujišťoval mlynář Křížek horlivě. "Kdyby jen byli všichni panští tak upřímní našinci, jako tuhle kmotříček rentmistr. Ale takhle je mezi nimi dosud mnoho karabáčníků a pánů Franců, a to na škodu národa."

"A co se tomu dívěji," vyjel pan rentmistr trochu pohněván těmi karabáčníky, "takový ubohý panský člověk stojí mezi dvěma ohni: na jedné straně páni, naši živitelé — Němci — na druhé lid poddaný — Češi. Drž s lidem, pán tě vyženou a kdo pak to uvidí? — Člověk by takhle řekl, však víme, že jsme také z té krve. Můj chudičký dědek také byl ještě poctivým robotníkem a nebýt patentu císaře Josefa slavné paměti, který zbavil selského stavu robotu, chodil bych snad i já dnes za pivem. Ty jsi všecko pěkně, ale chleba je chleba!"

"Ale vždyť teď, právě naše šlechta pěkně obrací a drží k národu," ozval se Brozanský.

"Jen, drží, drží," odpověděl rentmistr, ale pak hned rozhlédnuv se opatrně, dodal hlasem poněkud přitlumeným, "Ale prosím jich, jaké pak je to držení? Pravda, ukazovalo se to hezky! Na landtáku, to byly ňáké řeči, co páni stavové mluvili. Království chtěli míti a krále korunovaného nade vše si váží. Člověku se až srdce radostí třáslo, když si tak mezi sebou povídali, Vídeň že pro nás nic, Praha že je naše hlava a náš král naším pánem. Ale to všecko jen je království České, ale český národ nic. O jejich práva, o jejich privilegie jim běží, ale ne o práva lidu. Ty není jako v Uhrách, pánové! Tomu musí člověk rozumět!"

"Tak vidíte! A přece jen ty pány pořád hájíte a dopustit na ně nedáte," vyčítal mlynář Křížek.

"To mají tak; Či chtěla jíš, toho píseň zpívej! Člověka tuhle leckdy srdce bolí, ale pomoz si. Páni jsou páni, a my proto, abysme poslouchali!"

"Tak, tak?" durdil se mlynář. "Jestli pak by člověka čert nevzal, když slyší takovéhle vejšplekce v naší době, kdy se všude probouzí duch svobody!"

"I jdou mi někam na skleněnou horu s tou jejich svobodou! Metrník sedí dnes ještě zrovna tak dobře, jako kdy dřív a až odejde, přijde jiný a ten bude tu svobodu stejně dusit. A musí, protože kdyby se tomu lidu popustilo, bylo by z toho zrovna tak, jak před časem při té rebelii v Paryži!"

"No, já pana kmotra nepřehádám, protože na má slova nic nedá. Ale tuhle ten pán prošel kus světa a ten vám může povědět, jak se to jinde všude hýbá, protože to viděl na vlastní oči!" —

"Tak, tak," ochotně kýval Brozanský, potěšen, že se Křížek, takový čtenář, dovolává jeho svědectví. "Velké revoluci musíme žehnat, a ne klnout, protože lidstvu otevřela oči a posvítila na cestu. Nevyčítejte ukrutenství, jehož se lid, zpitý myšlénkou pomstí, dopouštěl. To není ani stydět krve, kterou dříve mocní tohoto světa prolili. A prolévají ještě dnes. Ale myšlénka svobody se dnes ani potlačit ani se světa sprovodit nedá. Národové prohlédli, jsou si vědomi svého práva a na cestě za svobodou ani ten velký Metternich ve Vídni, ani ti vaši malí metrníčkové ho nezastaví!" —

Za této řeči přešli most, a pan revident zastavil, aby se svým kmotříčkem odbočili na pravo k domovu. —

"Nu což? Když už jsme v tom, snad abychom s pány zašli na černou kávu někam do kafirny," navrhoval Křížek. "Takhle k Šturmovům nebo k Braithutovi? Všude ještě najdeme několik lidí, s nimiž možno promluviti!"

"Eh, já už dnes toho mluvení mám, že mne vlasy bolí," stěžoval si pan revident. "My na venkově jsme zvykli s kohoutem na kutě — —"

"A ne moc mozky namáhat přemýšlením o osudech národa," dorážel Křížek dobromyslně.

"Každé své, kmotříčku, každý své! Cesty mohou býti rozličné, jenom vůli mějme všichni rovnou," zadeklamoval si pan rentmistr.

"Á — pán čtenář a Kolára má v malíčku," zalichotil Brozanský.

"To mám! A všecky dobré knihy, co jich u nás kdo napsal, v knihovně mám a dobře přečteny. A je nás víc takových i mezi karabáčníky, ale na vrtek neumíme, poněvadž ten karabáč i mně němi vlil," postěžoval si rentmistr. "Kvůj se a mlčet, to je náš osud!"

"Chvála Bohu, jen když je takových hodně, kteří aspoň česky smýšlejí," zvolal Brozanský, "neboť až přijde veliká chvíle, pak se kůň přestaneme s ozvrtnutím třásty. Pak poznáme tak jedině, že se hlas náš jeho ozvěnou kroužil rodného!" —

Po těch slovech se Brozanský a Fortin s druhými vrátili do dvorního domu a zamířili do dvorního ulice.

"A čemu vy říkáte velká chvíle?" ozval se po chvíli Fortin, narážeje na dřívější slova svého druhova. —

"Velká chvíle?" opakoval Brozanský mechanicky otázku. "Věřte, že pravda a právo jednou musí zvítěziti nad lží a křivdou?" —

"Dějiny nás učí, že tak bývá, ač to časem dává na sebe dosti dlouho čekati," odvětil Fortin. —

"Tak — tak!? My aspoň čekáme již hezkých pár století, ale konečně dočkáme se přece. Nadejde doba, kdy slovanský obr uvědomí si svou vlastní sílu a pak budeme účtovati s těmi, kteří nás o naše práva okrádali. Potom nadejde ona veliká chvíle —"

"Neotvírejte si tak příliš hubu a jděme tiše svou cestou," ozvalo se zhruba, a ze stínu zákoutí vykročil policajt, jenž se tu byl opřen o zeď hověl.

Fortin samotář a nezvyklý takovýmto nočním výstupům, zalekl se, jakoby byl překvapen na něčem nepřístojném, ale Brozanský neztratil duchapřítomnost —

"Co si to tu dovoluje?" obořil se na policajta. "Ví on, kdo jsme a kdo je tenhle pán!" — S dobrou se potázal, odvolav se důrazně na Fortina, neboť jeho vlastní zevnějšek ani v měsíčním světle nemohl policajtu imponovati, kdežto Fortin vypadal skutečně jako vznešený pán.

Policajt zabručel cosi, že lidé chtějí v noci spáti, a on že je tu k tomu, aby spáti mohli, a mezitím kráčel opačným směrem. — Brozanský, pohněván tím vyrušením, huboval na policii, ujišťuje Fortina, že kdyby byli německy hulákali, nikdo by se na ně neodvážil. — Za řeči došli až na Uhelný trh, kde byla tehdy oblíbená kavárna "u Šturmů". Fortin byl však již příliš unaven dojmy celého dne a rozloučil se se svým druhem, slíbiv, že brzy přijde do hospůdky mezi vlastence. —

"Nepřijdete-li, přijdu já za vámi," hrozil Brozanský. "My dva máme si co vypravovati a na konec budeme dobrými přátely!" —

"Jsme jimi již dnes," odpověděl Fortin srdečně, a Brozanský stiskl mu za to mocně ruku. —

X.

Po oné události s cizím mladíkem se Celestině, jež počínala se již zotavovati, zase přitížilo. Nováková byla tím velice znepokojena a dělala si výčitky, že ona sama svou neopatrností zhoršení stavu svého miláčka zavinila. Vysvětlilo se totiž hned druhý den, když Fortin v obvyklou hodinu přišel, že peníze vzal někdo cizí a ten cizí že asi nepochybně dívku poděsil.

K tomu mínění přidal se i doktor, ač ujišťoval, že již není docela žádných obav o dívčino brzké uzdravení.

Ze slov, jež nemocná v záchvatu horečky nesouvisle vyrážela, bylo patrno, že od onoho tuláka a zloděje dozvěděla se, že matka její zemřela. "Má to ubohá aspoň při jednom odbytu," těšil lékař, "a až přijde k sobě, nemusíme se již ničeho báti!" —

Fortinovi záhadná událost s penězi ukradenými a vrácenými nešla na rozum. Proč mladý ten muž, jenž patrně nebyl obyčejným tulákem, právě u něho kradl? A proč skřínku, kterou byl též odnesl, a v níž nacházely se dokumenty pro Fortina velice důležité, nevrátil hned při onom setkání nebo aspoň později vlastnímu majiteli neposlal? Vrátil-li v upřímné kajícném hnutí mysle ukradené peníze, proč zadržoval papíry, jež pro něho nemohly mít pražádné ceny?

A kdo asi byl ten mladý muž? Že jméno Fortinovo na něho učinilo tak mocný dojem, to konečně bylo vysvětlitelno. Ale proč on, Fortin, nemohl se zprostiti myšlének na toho chlapce, proč vidět pořád před sebou jeho tvář to krásnou výrazem hlubou tvář, o níž se mu pořád zdálo, že ji byl kdesi již viděl?

To vše byly řeči, jež paní Fortinovi velice vzrušovaly a o všechen klid jeho připravovaly nemilé myšlénky na Brozanského. Jeho o něm tolik vyčítá a jaká ho tak důrazně i jeho křestním jménem byl oslovoval.

Fortin aspoň této nejistoty se chtěl brzy zbaviti. Proto hned druhého dne večer vybral se do hospůdky "u vorlíka". Ale Brozanského tam nebylo, ba ani kteréhokoliv z ostatních členů osmnácti, jež si Fortin z vlastenecké společnosti dlouhého stolu byl zapamatoval. —

Sedělo tu jen několik hodných občanů, kteří vykládali si o různých událostech všedního života, o klepích z okolních ulic a jen chvilkami zabrousili na současné politické události. Ale tu pronášeli namnoze takové hrozné a šosácké náhledy, že Fortinovi se ani nechtělo pustiti se s nimi do hovoru. Ani druhého dne nedařilo se mu lépe, za to však viděl, že hostinský, jenž byl se k němu dříve choval s patrnou nesmírnou úctou, nyní nějak ochladl a stal se zdrženlivým a odměřeným.

Konečně třetího večera dodal si Fortin odvahy a zeptal se hostinského oklikou na svého tajemného přítele. Ale právě tato oklika, kterou hostinský přes svou dobráckou jednoduchost přece jen prohlédl, vzbudila jeho nedůvěru.

"Ach — ti pánové?" řekl trpce, ač snažil se mluviti lhostejně. "ti sem asi tak hned nepřijdou. Někdo na ně žaloval u policie, bůhví cože tady tropí a jaké plány sestavují. A tak si mne zavolali na direkci a tam mi pohrozili, že mi vezmou licenci a hospodu zavřou!" —

Fortin toto vše poslouchal jen na půl ucha, neboť jemu nešlo o nic, než o osobu Brozanského. — Hospodský, buď že chtěl muže, na něhož měl pojednou podezření, trochu bodnouti, nebo že chtěl, aby co řekne, doneslo se na patřičné místo, pokračoval lítostivým hlasem.

"A to bůhví, kdo to asi byl, ale mně ukřivdil. Ti pánové byli dobří páni a dali krejcar utržit. Teď se sem bojí, aby nebylo opletání, a já mám újmu. A tak člověk ani kolikrát neví, jak druhého nerad a bez úmyslu připravil do škody!"

Pokračování.

Pozor na unavenost!

Unavenost po tělesné a duševní práci jest sice zjevem zcela přirozeným, ale přece musíme být opatrnými, aby nás nepřemohla a nevysílila. Jak se dostaví, musíme si odpočinouti. Horším zjevem je unavenost bez předchozí práce, unavenost bez příčiny. Ta bývá častou předchůdkyní těžkých chorob a obyčejnou známkou slabosti krve. Takovou unavenost nutno léčiti sesílením, což stane se jedině tím, že dáme tělu dosti výživné potravy. Aby ji tělo přijímalo, dáváme Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Ono rychle přiměje zažívací soustavu k práci a ze ztrávených pokrmů vytvoří novou, čistou krev, jež hned proudí celým tělem. Všechno ústrojí pak pracuje a člověk nabývá nové síly a chuti k práci. Užívejte tohoto léku hned, jak budete se cítiti unavenými, mdlými a slabými, jakož i ve všech chorobách žaludku. V lékárnách. Jos. Triner, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

České lidové knihkupectví

Bohemian Publishing & Importing Co.
347 E. 72. St., NEW YORK, N. Y.

Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umělecká. Hudebniny, české knihy divadelní. Přijímá se předplatné na veškeré časopisy české v Čechách neb America vycházející. Knihy antikvární se kupují neb vyměňují.

Jos. Vopálka
řezník a uzenář
na 5. a William ul.
Tel. Red 7241.

Má v zásobě vždy nejlepší výběr čerstvého masa všeho druhu, jakož i výtečných výrobků uzenářských. Kupte u něho na zkoušku a ujišťujeme vás, že podruhé přijdete zase.

Lékaři pro muže.
Zaplatte, když jste vyléčeni.

Přesvědčte se o naší bohatosti, o našem poctivém jednání, o našem lékařském úspěchu, o naší důvěře, kde léčíme a vyléčíme pouze muže.

Jsme specialisty, kteří léčí pouze mužské nemoce již po 25 let s největším úspěchem v Omaze.

VARICOCELE. — Permanentní vyléčení v pár dnech, zvláště, bez nože. Bez nebezpečí, bolesti neb ztráty času. Nejlepší léčení, co kdy bylo velmi známo. Čítáme poměrně na léčení mírné ceny.

OTRAVU KRVE ve všech postupech vyléčíme. Vyražení v obličeji, neb kdekoliv na těle, vyléčíme úplně.

SLABOST. — Nervosní slabost, ztráta mozkové a nervové síly a energie, životní slabost, vyražení na obličeji, zapomětlivost a stydlivost vyléčíme úplně.

STRICTURA ještě v čerstvé vyléčena nejnovější methodou. Nemoce ledvin, měchýře, pohlavní, žaludeční, kožní a vůbec všechny nemoce mužů léčíme s velikým úspěchem.

ZDARMA. Prohlídka a porada. Dopište si pro papíry, v kterých naleznete příznaky Vaší nemoce. Tyto vyplňte a zároveň obdržíte návod k léčení. Čítáme mírné ceny. 17x26

Dr. McGREW CO.
215 South 14. Str., Omaha, Neb.
mezi Farnam a Douglas.

Máte-li revmatism, anebo žaludeční choroby a trpíte-li nervosou, jest to důkaz, že Vaše nervy jsou nemocny.

Když nemohou Vaše nervy pracovati, to jest důkazem, že to se těkají pokoušti po mozku. S elektrickým Magnetickým elektrickým a vůbec žádný jiný léčení dosud nedosáhlo takového úspěchu v těchto nemocích jako nejnovější věda, zvaná Naprapathy. Léčím dle této vědy s nejlepším úspěchem. Navštivte mě a vyvětlím Vám vše důkladně, neb dopište si pro českou knížku, vysvětlující mé vědecké léčení. Prohlídku Vám dám zdarma. Léčím bez nože a bez bolí. Sta nemocní stižených jsou vyléčil úplně a v mnohých případech bolí léčení vůbec nebylo nutné, jsem nemocného ulehčil a tím zvyšuje jeho prosperitu.

Dr. L. N. Carpenter,
22-23 Continental Blk.
Omaha, Nebr.
Úřední hod. od 9:30—11:30 dopol. od 2:00—5:00 odpol.
Porada a prohlídka zdarma. Zvláštní ustanovení před a po běžných hodinách.
Telefon: Douglas 3096. 18x2

Dobré pivo jest lék
Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta lihu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 4r

Prvních $10.00 zajistí farmu.

Přidejte se k "Moquah Česko-Slovanské Rolnické Společnosti", která se nyní zakládá v Moquah, blíže Ashland, Wis.

Založena na plánu výpomocného spolku a umožňuje snadnou koupi farmy! — Bezplatné životní pojištění členům.

Nejlepší příležitost, jaká kdy byla nabídnuta těm, kteří hledají domovy. Lehké splátky bez interesu a zdarma Deed vaší rodině v pádu smrti.

JAMES W. GOOD & CO. nyní přijímá vklady na první serie čtyrycíti akrových farem v nové Česko-Slovanské osadě v Moquah, Wisconsin, pouze asi šest mil od Ashland, při Northern Pacific dráze. Deset dolarů hotově vám zajistí dobrou a úrodnou farmu v rychle vzrůstajícím okolí a na hlavní linii velké dráhy mezi Ashland a Duluth. Posuďte, co toto míní: blízké trhy, laciná doprava, blízkost velkých měst, hojnost práce, laciné palivo a stavební materiál, zdravé podnebí a hojnost čisté vody. Všechny výhody života poblíže velkého města a lacině pozemky na lehké splátky.

MOQUAH ČESKO-SLOVANSKÁ ROLNICKÁ SPOLEČNOST jest založená pro vzájemné dobro a výhody ko-operativní a pro větší počet osadníků jedné národnosti. Plán tento zaujímá v sobě výhody jaké vám poskytují výpomocné spolky tak velmi činné mezi českou národností v Chicago. Vynikající obchodníci v Ashland i v Chicagu odporučují tento plán, neb zde jest příležitost pro chudého člověka, by si pomohl a zároveň rozvinul báječné zdroje tisíce úrodných akrů, ležící v ovocném pásmu jižně od jezera Superior.

Píšte nám dnes o další podrobnosti tohoto plánu. Přesvědčte se o zodpovědnosti obchodníků, kteří se v tomto zajímají, aneb ještě lépe, přijeďte sem a přesvědčte se, prohlédněte si pozemky a promluvte s lidmi, kteří se dodělali úspěchu na farmách poblíže města Ashland, neb pište lidem, kteří zde pozemky již koupili i kteří hodlají se zde usaditi. Dáme vám každou příležitost k prozkoumání. Potom složte první splátku deseti dolarů na farmu, kterou si vyberete aneb kterou vám pomůžeme vybrati, a plaťte dle tohoto velice lehkého plánu. Stěhujte se na farmu pakli si přejete hned, aneb můžete pracovat při vašem nynějším zaměstnání dokud nejste připraveni ku stěhování se do této nové severní krajiny.

PAMATUJTE, že si nevyhrazujem žádná minerální práva, vy obdržíte všechen les na pozemkách a všechen minerál pod nimi. Mnoho již koupilo, kteří pozemky viděli. Můžem vám sděliti více v této nabídce chudým lidem.

JAMES W. GOOD & CO.
ASHLAND, WISCONSIN.

JOSEF NEJEPINSKY,
(bratr bojné zásobený)
řeznický a uzenářský obchod
na rohu 16. a William ul. Telefon Doug. 1316.
Hojný výběr masa všeho druhu za ceny mírné. Výtečné uzenářské výrobky dle českého způsobu; šunky a ryby v sezóně. 13tf

Nová zdravotní dýmka.
(Crown patentovaná dýmka.)
Poslední vynález v tomto oboru.
Stále čistá, lahodná a zdravotní.

Dýmka tato je až dosud nejlepší z těch, jež v trhu se nalézají a je posledním slovem vědy ve spojení s kouřením z dýmky. Jest velice šťastně kombinovaná a poskytuje příjemné, chladné a suché pokouření. Všechen nikotin a nečistota shromažďuje se v nepromokavé aluminiové odlévce. Tato zcela lehce se vyprázdní a dýmka zůstane stále čistá jako v den, kdy jste ji koupili. Tabák vykouří se do poslední snítky. Jediný pokus přesvědčí Vás o její předmětech a kdo jednou ji zkusí, nebude chtíti kouřiti z jiné. Jest skutečně nejlepší náhradou za české, dlouhé dýmky s vlněným trubelem.

CENA JEST POUZE 1 DOLLAR. Hlavička dýmky je z jemného importovaného francouzského briaru, špička z tvrdého pryžce a niklové kování. Jest velice úhledná a vydrží Vám celá léta. Pošlete dollar money orderem, draftem, anebo v hotovosti v obálce a obdržíte ji obratem pošty. Píšte na:

CROWN PIPE MANUFACTURING CO.,
F. Brodegaard & Co., D. 118 South 16th Street,
generální prodejní Nebraska. 25x1 OMAHA, NEBRASKA.